ceſar'ſ ūt iudei timore romanorū ne locū ⁊ gentē pde-
rēt abiecto timoē dei xp̄m occidert. ¶ Cognoſcet mq̄.
N ō in deus in gn̄acōne iuſtorū ē) iuſtus enī eſt ⁊ iuſti-
cias diligit.: Ꝫ vos o miſeri iudei (ꝯſiliū xp̄i inopis ſuſci-
pere noluiſtis) q̄ ad vos venerat liberādos hūilē aducē-
tū et ꝯſilia eius ꝯtēpſiſtis qꝛ ī eo nō vidiſtis pompā ſe-
culi. q̄ ideo ī hūilitate venit ut quos vocabat doceret (in
deo ſolo ſpem ponere) in rebus ſeculi tranſeūtibꝫ.
O vos iudei ꝯfudiſtis id ē repuliſtis ꝯſiliū xp̄i hoc ſtul
tū fuit qꝛ Q uis dabit venientē ex iudeis q̄ ſit ſaluatoꝛ
iſrahel) et eccie gentiū niſi deus pater q̄ xp̄m dn̄m mitte
re dignatus ē oīm recte credētiū ſaluatorē: q̄ (cū dāna
uerit diabolū) q̄ impia crudelitate plebē dei pſeq̄tur et
tenebat captiuā (exultabit ⁊ letabit' iudeoꝝ ⁊ gētiū po
pulus) qn̄ ad regnū celoꝝ diuina miſeracōe puenerit.

¶ Pſamus. xiiij. in quo propheta querit
quis digne in preſenti eccleſia deo mili-
tat et in futura vita requiē ſit habiturus.

D omine quis digne (habitabit in taber-
naculo tuo (ſcilicet in p̄ſenti
eccleſia militante in quo multi ſunt corpore qui nō ſūt fi-
de. multi nomine qui nō ſunt numine (aut quis requieſ-
cet in monte eterne beatitudinis tue:)

¶ Reſponſio.

Q ui immunis ē ab omi labe) pcc̄i mortalis (⁊ opatur iu
ſticiā) dei p̄cepta inuiolabiliter obſuādo. Q ui loquit'
veritatē) p ut exiſtit (in corde/ q̄ nō egit dolū in lingua
ſua) aliud habēs ī ore ⁊ aliud ī corde ad decipiēdū pxi-
mū. N ec fecit cuiq̄ hoīm malū) ī facto nec corpaliter

nec ſpūaliter nulli fraudes machinatus ē (et opprobri-
um) detractionis (aduerſus ꝓximos ſuos) nō accepit
in corde temere aut libēter criminatoribꝫ credēdo aut
ore defectus eoꝝ ꝑteritos improperādo aut ad eoꝝ in-
famiā alijs ꝓpalādo nec in aure libenter detractores au
diēdo. Qui ita fortis ē ꝙ (Ad nichilū reputatus ē
in conſpectu eius malignus) diabolus vel homo mala ſug
gerens. ſꝫ (timētes deū) ut pote virtuoſos dignos gloria
et honore (indicat et honorādo demōſtrat) Qui iurat
ꝓximo ſuo) aliqua facturus (et non decipit) ſꝫ ea firmi
ter obſuat (qui pecuniā ſuā nō dedit ad vſurā et mune-
ra) ut innocētis cauſam deprimat (non accepit) Qui
facit hec) q̄ dicta ſunt inconcuſſa ſtabilitate (in pace re-
quieſcet in monte ſancto dei monte felicitatis eterne)

Pſalmus. xv. in quo agitur de xp̄i reſurrectione.
Vox criſti.

Conſerua me domine inter pericula
et libera me de
morte et fac cito reſuſcitari de ſepulcro et debes (quoniā
ſperaui in te) nō in alio (et dixi dn̄o) corde ⁊ ore et opere
(deus meus es tu) in eo ꝙ homo ſū et vere deus (quoniā
bonoꝝ meoꝝ.) aut alicuius alterius (nō eges) hoc enī
eſt ꝓpriū tue diuinitatis qui fons ē omnis boni ſed ego
ſecundū ꝙ homo et mei egemus bonis tuis.
Inter alia a patre meo hoc obtinui ꝙ (In ſanctis) a-
poſtolis ⁊ diſcipulis meis qui ſūt (ciues ſūt terre viuen-
tiū mirifice adimpleuit volūtates meas) illuſtrādo e-
os luce ſue ſapientie et ſcientia ꝑdicādi et confirmando
miraculis ꝑdicacōnes eoꝝ.
Bene autē mirificaſti volūtates meas ꝑ ſanctos meos